

національної безпеки в сучасних реаліях. Тільки комплексний підхід, що враховує безліч факторів та аспектів, дозволить ефективно запобігти та протидіяти загрозам безпеці та забезпечити стабільність і процвітання держави.

1. Khaminich S., Heti K. The knowledge economy as a factor for enterprise development in management system. *PHILOSOPHY, ECONOMICS AND LAW REVIEW*. 2023. Vol. 1. No. 1. P. 103–115.

2. Хамініч С. Ю. Основні тренди освіти в системі економіки знань. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». Серія : «Економічні науки»*. 2023. № 5. URL : <https://doi.org/10.25313/2520-2294-2023-5-8886>.

УДК 351.862.4

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/102-103

Володимир ФЕДЧЕНКО

професор кафедри кримінального процесу та стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА: ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Анексувавши в 2014 р. Кримський півострів, російські загарбники перетворили Крим у військову базу, використовуючи її переважно для вогневого ураження Чорноморському регіону та південної частини України. У цьому ж році одночасно розпочали й гібридну війну на Сході України, підтримуючи сепаратистів та терористів, а починаючи з лютого 2022 р. росія, не приховуючи своїх імперських амбіцій, здійснила вже пряме військове вторгнення в Україну, що призвело до численних жертв, руйнувань та гуманітарної кризи, внаслідок чого загинули тисячі мирних людей, а мільйони стали переселенцями, вимушено мігрувавши до інших держав.

Активно проводячи військові дії та маневри, наносячи вогневе ураження по всій території України, застосовуючи різні види озброєння, вчиняючи терор та геноцид проти мирного населення, одночасно намагаючись знищити Україну як державу, росія застосовує й економічні інструменти як зброю, здійснюючи через своїх прихильників блокування транзиту українських товарів та широко використовуючи різного роду кібератаки на українські державні установи, інфраструктурні об'єкти та приватні компанії, завдаючи шкоди різним секторам економіки держави. Водночас, з метою дестабілізації політичної ситуації в Україні, намагається вести активну пропагандистську діяльність, використовуючи Інтернет-ресурси, поширюючи різні фейки, дезінформацію та створюючи різного роду пропагандистську компанію на території європейських держав з метою дискредитації української влади.

Слід погодитися, що до системи національної безпеки входять різні сфери: військова, економічна, інформаційна, екологічна, продовольча, соціальна, політична, духовно-моральна та ін. Кожній із них притаманні свої певні механізми, форми та методи забезпечення безпеки [1, с. 145].

Сьогодні, у протистоянні збройній російській агресії, забезпечення національної безпеки України потребує свого комплексного підходу, що повинен враховувати як традиційні, так і новітні виклики, шляхи вирішення яких вимагають: 1) продовження сучасної модернізації Збройних Сил та інших силових правоохоронних структур; 2) розроблення нових методів захисту населення та військовослужбовців; 3) розроблення та випробування інноваційної зброї; 4) підвищення рівня кіберзахисту; 5) ведення безпощадної боротьби з корупцією у різних її проявах; 6) відновлення у співпраці з європейськими партнерами зруйнованих інфраструктурних об'єктів; 7) пошук альтернативних джерел фінансування та визначення пріоритетних напрямів використання фінансових ресурсів; 8) вдосконалення правової системи та посилення державних інституцій; 9) активної співпраці не лише з європейськими державами та міжнародними організаціями, а й з державами африканського континенту; 10) впровадження реформ, спрямованих на стимулювання економічного

зростання; 11) зменшення залежності від зовнішніх джерел енергії з одночасним розвитком інновацій та високих технологій; 12) зниження рівня бідності та безробіття.

Не менш важливим є забезпечення патріотичного виховання дітей, молоді з метою формування їхньої національної самосвідомості, розуміння важливості мови, національної культури у системі національної безпеки [1, с. 148], оскільки забезпечення національної безпеки – це постійний процес, який потребує консолідації зусиль влади, суспільства та кожного громадянина. Лише спільними зусиллями можна подолати сучасні виклики та загрози, з якими на тлі російської агресії стикнулася наша держава, та гарантувати мирне й щасливе майбутнє для наступних поколінь.

У динамічному й мінливому світі, де виклики та загрози національній безпеці України в умовах протистояння військовій агресії російської федерації постійно еволюціонують, питання захисту суверенітету, територіальної цілісності та добробуту держави, як і її громадян, стає пріоритетним завданням для влади [2, с. 62]. До того ж, забезпечення національної безпеки – це не лише завдання влади, а й спільна відповідальність кожного громадянина. Водночас важливо пам'ятати, що агресія росії проти України – це не лише українська проблема, а й загроза для світового порядку та безпеки в цілому.

1. Пархоменко-Кучевіч О. Проблеми забезпечення Національної безпеки в умовах воєнного часу. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія : «Екологія. Публічне управління та адміністрування»*. 2023. Вип. 3. С. 143–150.

2. Часник Д. В. Забезпечення прав людини у сфері національної безпеки в умовах протистояння військовій агресії російської федерації. *Наукові записки Львівського університету бізнесу та права. Серія економічна. Серія юридична*. 2022. Вип. 34. С. 61–67.

УДК 343.9.024:336.7

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/103-105

Андрій ЧВАЛЮК

доцент кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент

ДЕРЖАВНА ПОДАТКОВА СЛУЖБА УКРАЇНИ ЯК СУБ'ЄКТ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ

Основу правового статусу національних органів боротьби та протидії тероризму визначає Закон України «Про боротьбу з тероризмом». Відповідно до його положень Державна податкова служба України (далі – ДПС України) – центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику [1], не є суб'єктом, який безпосередньо здійснює боротьбу з тероризмом. Однак далі законодавець зазначає, що ДПС України у разі необхідності може залучатися до участі у здійсненні заходів, пов'язаних з попередженням, виявленням і припиненням терористичної діяльності за погодженням з керівником органу. Як не дивно, але до цих «другорядних» органів законодавець відніс також і Державну службу фінансового моніторингу України. Спробуємо з'ясувати, у яких випадках ДПС України може бути залучена до справи боротьби із тероризмом.

ДПС України під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими державними органами, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, утвореними Кабінетом Міністрів України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, громадськими організаціями, профспілками та організаціями роботодавців, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, а також підприємствами, установами, організаціями (п. 8 Положення про Державну податкову службу України). Організовує та здійснює взаємодію та обмін інформацією з компетентними органами іноземної юрисдикції (держави, території) згідно із законодавством, міжнародними договорами України, у тому числі автоматичний обмін